

Dévaványai Közös Önkormányzati Hivatal
5510 Dévaványa, Hősök tere 1.
szervezes@devavanya.hu

JEGYZŐKÖNYV

**DÉVAVÁNYA VÁROS ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK**

**2015. augusztus 20-án
MEGTARTOTT ÜNNEPI ÜLÉSÉRŐL**

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Dévaványa Város Önkormányzat Képviselő-testületének 2015. augusztus 20-án megtartott ünnepi ülésén a DÁMK Művelődési Ház Hangversenytermében.

Jelen vannak:

Valánszki Róbert	polgármester
Mile Lajos	alpolgármester
Kiss Károly	alpolgármester
Nyuzó Marietta	képviselő
Földi Imre	képviselő
Kanó József	képviselő
Németi József	képviselő
Tomasovszky Sándor	képviselő
Vargáné Molnár Tünde	képviselő

Távolmaradt: -

Tanácskozási joggal részt vesz: Czene Boglárka jegyző

Jegyzőkönyvvezető: Fülemenné Nagy Katalin ügykezelő

Meghívottak: Dankó Béla országgyűlési képviselő, dr. Smiri Sándor a Gyomaendrődi Járási Hivatal hivatalvezető helyettese, Kovács Mária Ecsegfalva Község polgármestere, Kardos Károly Körösladány polgármestere, Baloghné Berényi Erzsébet a Ványai Ambrus Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója, Béres János református lelkész, Ignác László a Dévaványai Rendőrőrs részéről, Balogh Aranka a Művelődési Ház részéről, Erdeiné Mucsi Márta és Erdei Attila a Művészeti Iskola részéről, Rizmann Józsefné az ÁFÉSZ elnöke, Hajdu Ildikó a Bereczki Imre Helytörténeti Gyűjtemény képviselőjében, Kozma Bálintné a TÉDE elnöke, Szilágyi Ferenc a Gazdasági és Ügyrendi Bizottság tagja, Nagy Erzsébet a Szociális és Egészségügyi Bizottság tagja, Varga Istvánné az Oktatási Közművelődési és Sport Bizottság tagja, Lengyel László műszaki ügyintéző, Gyányi Irén szociális ügyintéző, Balla József lakossági képviselő, Dékány Margit kertész, Nagy Ferenc az EKUNA Kft. ügyvezetője, „Dévaványáért” 2015. évi kitüntetettje: Kádár Ferenc és hozzátartozói, „Dévaványáért” kitüntetéssel elismert elmúlt évek díszpolgárai közül: Dr. Lengyel Sándor és felesége, Dr. Pallaghy Sándor és fia, Szűcsné Horváth Margit, L. Papp Zsigmondné.

Valánszki Róbert polgármester – köszönti az ünnepi testületi ülésen megjelenteket.

A polgármester felkéri a jelenlévőket a HIMNUSZ és a SZÉKELY HIMNUSZ eléneklésére.

A polgármester a HIMNUSZ és a SZÉKELY HIMNUSZ eléneklését követően köszönti az ünnepi ülés minden résztvevőjét, majd megadja a szót Dankó Béla országgyűlési képviselő részére, hogy augusztus 20-a az államalapító *Szent István ünnepe* alkalmából megemlékező beszédét tartsa meg.

Dankó Béla országgyűlési képviselő – ünnepi beszédet mond.

Az Országgyűlési Képviselő Úr által elmondott ünnepi beszéd teljes szövege a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

Valánszki Róbert polgármester – megköszöni Dankó Béla Országgyűlési Képviselő Úrnak az ünnepi beszédet.

Az ünnepi beszéd elhangzását követően kerül sor a „**DÉVAVÁNYÁÉRT**” kitüntetés átadására, amelyet ez évben Kádár Ferenc részére ítéltek oda a Képviselő-testület.

A polgármester ismerteti Kádár Ferenc életútját, a köz érdekében végzett tevékenységét. Az életút teljes szövege szintén a jegyzőkönyv mellékletét képezi.

A polgármester a kitüntetés átadását követően gratulál a kitüntetettnek.

Kádár Ferenc kitüntetett – a kitüntetés átvételét követően köszönetet mond.

Valánszki Róbert polgármester – felkéri a jelenlévőket a **SZÓZAT** eléneklésére.

Az ünnepi megemlékezés a **SZÓZAT** közös eléneklésével ér véget.

- Kelt mint az első oldalon -

Valánszki Róbert
polgármester

Czene Boglárka
jegyző

Meghívó

Dévaványa
2015. augusztus 20.

Dévaványa Város Önkormányzat

Képviselő-testülete

2015. augusztus 20-án

14 órai kezdettel

tartja ünnepi ülését,

melyre ezúton tisztelettel meghívom.

A rendezvény helyszíne:

DÁMK Művelődési Ház

hangversenyterme

(5510 Dévaványa, Gyöngy u. 6.)

Az ülés napirendjei:

- Ünnepi beszédet mond

Dankó Béla országgyűlési képviselő

- A „Dévaványáért” kitüntetés átadása

Kérem, hogy az ünnepi testületi ülést

megjelenésével megtisztelni

szíveskedjen.

Dévaványa, 2015. július 31.

Valánszki Róbert

polgármester

Tisztelt Dévaványaiak, Kedves Ünneplő Közösség!

Ahogy sorra elmaradnak mögöttünk a nyár napjai, úgy fordul lassan velünk együtt az idő is, hogy lépteinket, gondolatainkat a gyümölcsérlelő ősze, a betakarítás befejezésére fordítsa. Ez a gazdag és valóban gyümölcsöző időszak mindannyiunkban emlékek sorát keltheti életre. A mi magunk megtapasztalásai és nemzetünk emlékezete talán éppen ezért találkozik ennyire magától értetődően, ennyire kézzel foghatóan ma, nagy nemzeti ünnepünkön, augusztus 20-án.

S noha az ünnep jelképei talán állandónak tekinthetők, mégis más, mégis több, minden augusztus 20-i megemlékezés. Más, hiszen évről-évre gazdagodik nemzetünk története, gyarapszik kulturális és anyagi értelemben vett örökségünk. De más azért is, mert mi magunk is másképp érkezünk meg minden év augusztusának e jeles napjához, ki-ki a mögötte álló időszak új tapasztalataival, örömeivel, eredményeivel.

A jó gazda, így az aratás lezárultával megáll, hogy mérlegeljen. Végigtekint a tarlón, majd számba veszi a termést, méregeti, vizsgálgatja a zsákokba kerülő gabonát. A búza, az élet mindenkori minősége, mennyisége két dolgon múlt és múlik ma is. Az egyik, melyet figyelni érdemes ugyan, ám hatni nem tudunk rá, az időjárás. A másik, mely annál inkább rajtunk múlik, az elvégzett munka.

Nekünk is így kell ma, augusztus 20-án megállnunk, hogy visszatekintve számot vethessünk: milyenek voltak a körülmények, s vajon mennyire tudtuk mindezt munkával, odafigyeléssel kihasználni vagy ha kellett, ellensúlyozni is.

Nemzeti ünnepeink nem csupán alkalmat, de mindenkoron helytálló mércét is kínálnak valamennyiünknek ehhez a visszatekintéshez. Különösen így van ez ma, amikor Szent István királyunk alakját, szellemiségét és örökségét helyezi előtérbe az ünnep fénye. Keresztény államiságunk, nemzeti létünk

mintegy 1000 éve lerakott alapjai mind a mai napig kiállták a történelem viharait. „Él nemzet e hazán...” - mondja Szózatunk. Ám ezek a viharok, ezek a próbatételek ma is éppúgy feladatok, kihívások elé állítják hazánkat, nemzetünket, mint István király idejében. A világ, Európa s benne hazánk, Magyarország is, óriási változásokat él meg, legalább akkorákat, mint szent királyunk trónra lépése idején. Akkor az egységes nemzet, az egységes hit és a független állam jelentette azt az erőt, mely Szent István uralkodói erényei nyomán megadta nekünk a fennmaradás és a gyarapodás lehetőségét.

Nem feledhetjük, hogy ott és akkor, nem sokkal egy sikeres és gyors honfoglalás után, nagyon hamar pusztá létünk lett a tét, amikor igen gyorsan kellett bizonyítania életrevalóságát a fiatal magyar államnak. Akkor is, akárcsak napjainkban egybeesett a nemzetegyesítés óriási feladata a független államiság kihívásával. Az, hogy sikerült elkerülni a pogány és keresztény táborra szakadt magyarság felmorzsolódását szinte kizárólag államalapító királyunk eltökéltségén és nagyszerű helyzetfelismerésén múltott. Ám ezen emberi értékek mögött ott állt a hit, a keresztény értékekbe vetett mérhetetlen bizalom, mely vezérlő csillagként mutatta az utat István király és nemzete számára.

Ma, 2015 augusztusában nem csak a kihívások, de a leküzdésükre rendelkezésre álló eszközök is nagy mértékben emlékeztetnek az államalapítás korára, hiszen a kulcs ismét a keresztény értékekben, az egységes keresztény Európában rejlik.

Mi, magyarok Szent István vezetése alatt megélhettünk, megtapasztalhattunk és le is győzhettünk egy olyan léptékű válságot, amely immár ott kopogtat Európa kapuin is.

Szent Istvánról nem egyszer hallhattuk, hogy ellenfelei szerint megosztotta kora magyarságát, hogy hátat fordított az ősi hagyományoknak. Ma már mindenki számára világos, hogy nagy királyunk személye és a kereszténység vezérfonala volt az, amelyek mentén végül otthonra, hazára leltünk Európa népei között. Nem véletlen hát, hogy olyan gyorsan elindult István szentté avatásának folyamata, melyet az egyetemes egyház is lelkesen

támogatott szerte Európában, sőt István volt az első a nyugati keresztény egyház szentjei közül, akit az ortodox egyház is kanonizált.

Személye, munkássága tehát nem csak korában de ma is integráló, egységesítő tényező, megkerülhetetlen példa mind egyházi, mind világi szemszögből nézve.

Megkerülhetetlen, hiszen élete, gazdag szellemi hagyatéka mindannyiunkat megérinthet, akik szem előtt tartjuk mindazon tanulságokat, melyek a keresztény magyar állam születését kísérték.

Ahogy említettem, ahányan vagyunk, annyiféleképp érkezünk el egy-egy ünnepi pillanathoz. Ma sincs ez másképp Tisztelt Dévaványaiak. Ott sorakoznak bennünk az elvégzett feladatok éppúgy, mint a holnap teendői, tervek, álmok, tapasztalatok és tanulságok. Hiszem, hogy egy-egy ilyen ünnepnap, mint a mai, sokat segíthet abban, hogy a helyes irányba induljunk tovább, hogy könnyebben igazodjunk el a munkás hétköznapiak útvesztőiben.

Igen, hiszen a ma embere számára valóságos útvesztővé bonyolódott az élet. Oly sok mindentől függünk, hogy valóban ember legyen a talpán, aki szem előtt tudja tartani a kitűzött célt, a soron következő feladatot.

Nagy nemzeti ünnepeink, így augusztus 20-a is kiváló lehetőséget jelent arra, hogy azokat a célokat, feladatokat, melyek magyarként, dévaványaiként összekötnek bennünket, tudatosítsuk, megvizsgáljuk viharos történelmünk tükrében. Hiszen a történelem mi magunka vagyunk, Tisztelt Hölgyeim és Uraim, mi magunk éppúgy, mint egykor István király, Vazul herceg vagy éppen a lázadó Koppány. A mi kezünkben is ott van a jövő: a változásokat élő Európa jövője éppúgy, mint a hazánk és a magyar családok jövője. Most, a mindennapok harcaiban dől el újra, hogy milyen jövőt adunk gyermekeink kezébe.

Tudom, tudjuk, hogy vannak idehaza, de külföldön, akár Brüsszelben is olyanok, akik szemünkre hányják, hogy a magyar nemzet és a magyar családok érdekeit mindenek fölé helyezzük. Ám az eredmények önmagukért beszélnek és amikor az utóbbi évek gazdasági mutatóira terelődik a szó hazai és európai

baloldal azonnal elvi síkra tereli a vitát. Napjaink legelementálisabb kérdése, az Európa és hangsúlyozottan Magyarország felé megindult népvándorlás is hasonló reakciókat váltott ki. S míg ebben a nemzetünket, a magyar családokat egyre közvetlenebbül érintő kérdésben Magyarország Kormánya esküjéhez híven védi országunk érdekeit, addig időről időre arra kell eszmélnie, hogy a magyar baloldal ismét a sarkát mardossa. Az elmúlt évek gazdaság és humánpolitikai szemléletváltása nyomán stabilizált családok két legfontosabb támasza a munka és a biztonság. A családpolitikai reformok immár a mindennapokban is érezhetőek, csökkennek a háztartások terhei, emelkedik a munkahelyek száma. Tudjuk, hogy hosszú út és kihívások végeláthatatlan sora áll még előttünk, tudjuk, hogy rengeteg a tennivalónk van még addig, amíg minden magyar ember, minden magyar család teljesítményéhez, munkájához méltó jövőre talál. Ám ahogy nem torpant meg államalapító István királyunk, úgy mi sem állhatunk meg Tisztelt Ünneplők, hiszen a stagnálásnál, hezitálásnál nincs rosszabb válasz.

A magyar ember pedig szerencsére épp erről ismerszik meg bárhol a nagyvilágban, de itthon is: a munka megbecsüléséről, a szorgalmáról. Erről szól Szent István példája mellett az ilyenkor asztalra kerülő új kenyér is. A kenyér, melynek ropogós héja emlékeztet még ugyan az aranyló búzaföldre, ám fehér belseje már arról a töméntelen munkáról szól, mely nyomán kezünkbe vehetjük mindennapi kenyерünket. Bizonyára meg is lepődnénk, ha egyszer lehetőségünk adódna, hogy szemébe nézzünk azon embereknek, kiknek munkája nyomán kezünkben tarthatjuk azt a kisfalat kenyeret. Kutatók, mérnökök, gépészek, traktorosok, pékek és ki tudná még felsorolni ki mindenki érezheti magáénak az idei termést, jövő évi kenyерünket. Ám a legcsodálatosabb az, hogy ezt mi most mindannyian így érezzük, hogy ez valóban a mi kenyерünk, függetlenül attól, hogy az élet mely területén kell helytállnunk. Magunkénak érezhetjük ha becsülettel álltuk ki a próbáinkat, magunkénak érezhetjük, ha munkánk valóban hozzá tudta tenni a mi kis részünket közös kincsünkhöz: Magyarországhoz. Az elmúlt évek eredményei nem mások, mint közös munkánk mutatói. Sikerek,

melyek arról szólnak, hogy ahogyan István király nemzedéke nem kívánta a sors bizonytalan széljársára bízni az országot, úgy ma mi sem akarjuk.

Legyen hát 2015. augusztus 20-a az összefogás ünnepe, s mondjunk mind köszönetet magunkban, amikor megízleljük az új kenyeret. Köszönjük meg a munkát, köszönjük meg a kitartást, mely jelent adott a ma nemzedékének és jövőt kínál a holnap gyermekeinek. Így lépünk tovább közösen ma innen, az ünnepi lobogók alól a dolgos hétköznapiak felé.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

KÁDÁR FERENC

Kádár Ferenc 1945. nov. 8-án született Dévaványán. A Vágás-szélen nőtt fel két öccsével együtt. Szülei egyszerű, földműves családból származtak. Édesapja Kádár Ferenc, édesanyja L. Papp Ida. Az általános iskolai tanulmányait itt helyben végezte el, majd 17 évesen Pestre került, gépkocsi vezetőként dolgozott a Posta központi telepén. A szegedi katonaságnál töltött idő után Dévaványán a Lenin Tsz-nél lett sofőr, közben elvégezte a mezőgazdasági gépszerelő iskolát. 1970-től Körösladányban a Magyar Vietnám Barátság Tsz-ben dolgozott, szintén gépkocsi vezetőként. 1971-ben megnősült, lakhelye is Körösladányban lett. Kettő gyermeke született Zsuzsanna és Ferenc, akik már szintén családosok. Négy unokával büszkélkedhet. 1983 -ban a Temetkezési Vállalathoz került dolgozni mint fiókvezető, máig is ott dolgozik, immár nyugdíj mellett. Kádár Ferenc édesapja a népművészet mestere volt, aki maga faragta furulyáján játszott, aki tárogatózott mindenki örömére, aki megszólaltatta Lehel kürtjét. A hangszer szeretetét tőle örökölte és az első zenei lépéseket is tőle tanulta. Gyerekkorában ő tanította furulyázni, később tárogatózni. A furulya sose hagyta el, de a tárogató is nagy kedvence lett.

Azóta szinte le sem teszi egyik hangszeret sem. A furulyát – a nagyapjától örökölte, mindig a zsebében van, de a tárogató is elkíséri mindenhova.

Már nem csak saját kedvtelésre zenél. Az évek folyamán egyre többfelé hívják és szívesen tesz eleget minden felkérésnek.. Tárogatós találkozókra jár, a gyulai fúvószenekarral is szokott játszani. Hegedülni is tanul, újabb kihívás ez számára, valamint a hangszergyűjtés, ami élete egy része..

Szülőfalujától Dévaványától sosem szakadt el, már csak azért sem, mert Körösladányban lakik, a dévaványai úton, ami szülőfalujába vezet.

Sokszor hívják zenélni civil szervezetek rendezvényeire, lakodalmakba, különféle városi programokra, ahol Tóth István barátjával zenélnek.

Szívesen jön haza, oda, ahol őrzik a hagyományokat, megbecsülik a múlt értékeit. Többek között ez évben az 5. alkalommal rendezték meg Dévaványán KÁDÁR FERENC Népzenei Fesztivált melyet civil szervezetek indítottak el.

Tagja a Folkműhely Egyesületnek, a citerazenekarnak, a dévaványai VOX HUMANA Vegyeskarnak. Pártoló tagja több civil szervezetnek, támogatja a hagyományőrző rendezvényeket.

Megyeszerte sokfelé kap meghívást, szívesen tesz eleget minden felkérésnek, viszont ide,... Dévaványára, a szülőfalujába mindig HAZAJÖN.